

Добри приятели бѣха се погрижили и застъпили да ми се даде. Имахъ я отъ края на августъ. Заплатата не бѣше кой знай каква, не стигаше, но доволенъ бѣхъ, че имамъ и нея. Но ето днесъ получихъ телеграма, че ме уволняватъ отъ 10. Нали съкращаватъ службитѣ? — Съкратили и моята. Не бива бедата да замине и мене.

Можешъ да сѣдишъ самъ за положението ми. Не искамъ застъпничеството ти, защото вашитѣ отношения съ земедѣлцитѣ сѣ такива, че твоео ходатайство повече ще повреди, отколкото да помогне. Никога чиято и да било помощъ не ми е била тъй необходима, както сега. Иде ми на умъ пакъ за едновременнония проектъ за чиновникъ въ Банката и то тукъ, защото срѣдъ зима и не самичтъкъ вече — азъ не мога да ида никѣде другаде. Опитай съ тоя проектъ, направи каквото можешъ и каквото знаешъ. Повече нѣма да ти пиша. Положението ми — знаешъ го. Поне сега бихъ желалъ да бѣда освободенъ отъ нуждата да го описвамъ — тъй болно и тежко ми е.

Твой Йорданъ Йовковъ

Адресъ: XX линия, № 11.

P. S. Безъ скорошенъ отговоръ не ме оставяй.